

rispaantunut auringon valo vuotaa verta universaalien televisioasemien lävitse, niin, ettei kellekään jää sijaa olla jouten jumalan kämmenellä kuin puuro ovat silmäni sakkaa armeijani on riisuttu aseista mutta sotilaita on silti määrällisesti enemmän kuin luola minä olen autio saari jossa pienet evankeliumit väittelevät tyhjiä varjoja vastaan istun tuoliin, painan pääni syvälle käsikirjoitukseen eikä yksikään repliikki ole kirjoittamani ja vaikka olisikin vakuutan en uskoisi olevani olemassa tässä tilassa määrätietoisuus luo silmänsä ylös taivasiin avun kirotussa toivossa ei ole hyvä elää eikä välttämättä missään.